

שִׁמְלָדָת

ינואר 2019, שבט ה'תשע"ט

כתב עת לשירה רב-תרבותית

עננת אורפץ
אשר גל
אריה דן
בלפור חקק
ኒકולא זוגוף-אורבן
זהבה נלפה
נבייל נאסר-אלדין

מתהilihim...

אנחנו שמחים ומתכבדים להציג לכם, הקוראים והמשתתפים, את הגילון הראשון של "צמדים" – כתוב עת לשירה ותרבותית. בכל גיליון יהיו שבע יצירות של שבעה משוררים, כתובות עברית ובצמוד להן תרגומן לשפה זרה.

זכינו.

זכינו לקבל עשור של יצירות המתנגנות בזרזנות בעברית ובשפות נוספות. זכינו לקבל יצירות המלמדות על ריבוי הפנים הלשוניים-תרבותיים של החברה הישראלית.

חובנו: נקבע מעט יצירות.

טיענו.

זכינו.

חובנו: נקבל יצירות בעברית שתורגם בעיקר לשונות שכיחות כאנגלית וערבית.

טיענו.

זכינו.

יוצרים רבים שלחו מפרי עטם.

קיבלו צמדי שירים רבים בעברית ובשפה נוספת.

מהמגון הרב בחרכנו להציג בגילון הראשון של "צמדים" שבע יצירות שאחדות מהן תורגם לשפות פחות שכיחות, כגון: ארמית ופולנית.

שירים נוספים מבין אלה שקיבלו נפרנסם בגילוונות הבאים.

קריאה מהנה,
עדנה אפק ואלירון דיין

"צמדים" הוא כתוב עת מקוון המתפרסם אחת לربעון.

בכל גיליון יפרסמו 7 שירים בלבד.

תיקוד השירים, תרגום והבעלות על זכויות היוצרים – כל אלה באחריות המשוררים. כתוב העת צמדים לא עסק בניקוד או בתרגום.

העבודה בכתבת העת מחייבת בהՃנדות מלאה, אי-כך אין לפוטה להגמלן נספיה כלשהו על פרסום יצירות.

רבות לא מתಗמלים כלשהם; בשילוח יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסום יצירות.

לא יהיו ליזכר השגות או טענות באשר לפרסום או לא-פרסום יצירה בכתבת העת.

תרגומים: מיריה ליטווק

Мой стол – соузник по труду,
Мой мастерок, моя лопата –
Я загрузил тебя когда-то
Мечтами, и не отойду.

Мой гладкий стол, не для еды
И коньяков тебя сложили.
Без рук твоих и сухожилий
Мои не вырастут плоды.

Твоя столешница горит
Янтарной мудростью пророка.
Я от неё питаюсь током
И превращаюсь весь в магнит.

И – в сердце вспыхнул мир иной:
Там ангелы в лучах купались,
Они беззлобно потешались
Над неказисто-хрупким мной...

Преобразуя образа
В цветные образы и сказы,
Не обманул мои ни разу
Ты близорукие глаза.

Мой стол – сообщник и чудак,
Когда писать стихи устану,
Тебя, не вешь – сплошную рану –
Препровожу я на чердак.

И заторопится наш час,
И нас с тобой откроют люди.
И мы на этом свете – БУДЕМ! –
Ну, как же, солнце – и без нас?!

Арье Аркадий Дэн

שולחן / Стол / אריה דן

שולחן – עמית לעובודה!
את חפירה שלי, כף בנאים!
מזון אותך עמשתי בCKERDA
של חלומות, ולא אגנית לימים.

לא למשקה ומאכל,
שולחן חליק שלו! – בנו אותה.
היו קמלים פרות עמל
בלא גיד ועזרת ידה.

מיטה העץ שלך רוטט
באור ענבר – חכמת נבייא,
במנגו אני מגנט
נון מזרם חשמלי.

וכך עולם נחת בלבו!
שם מלאכים באור טובלם.
הם צוחקים לי בלי כאב –
לבן תמוות רב לקוראים.

הפקת בבאות קדשה
לדמותים של צבע ומפלש,
ולא שקרת לי אף שקר דל
למרות ראייתי החרשה.

שולחן שלי – שוטה, שתחה,
כששירה לכתב אשכח,
אוחה, לא חפץ אלא פצע זב
דים – אל עלית הגג אשכח.

ושעתנו עוד תגיעו,
ומחקש אוננו יגלו בני האדם,
ושוב נהיה אונחנו בזעולם!
איך לא? כי בלעדינו שמש לא תפציע.

על הגבול / זהבה קלפה

תרגום: Hanna Przeszlakowski

Seit wir uns getrennt haben,
ist die Welt in zwei Teile geteilt,
Ich stehe an der Grenze
und schmeiße Steine in den Himmel,
Wie Edo Said an der libanesischen Grenze.
Seit wir uns trennten,
hatte sich die Welt in zwei Teile geteilt.
Und ich habe keine Passage.
Die Leute sind für mich wie Fremde.
Und ich werfe Steine in den Himmel
Und rufe laut.
Hast du gehört?
Wusstest du schon?

Von deinem Fenster aus, siehst du einen Steinregen
und hörst Donner Geräusche.

Wusstest du, dass ich an der Grenze stehe?
Seit wir uns getrennt haben,
hat sich die Welt in zwei Teile geteilt.
Die Vögel von deinem Garten sind geflohen,
Nur meine Stimme dröhnt an deinem Fenster
Und der Regen aus Steinen.

Hörst du mich?
Öffne dein Fenster und schau,
Sende eine Taube des Friedens.
Der Frühling kommt,
die Blüten wurden an Kirsch- und Birnbäumen sichtbar
Und die Regentropfen sind in ihnen eingeschlossen.
Öffne die Grenze,
Wirst du mich holen?
Mit meinen Donner und meinem Gewitter
Wie ich immer bin.

מאות שנפרדו נחצה העולם לשניים
אני עומדת על הגבול ומידה אבני לשנים
כמו אדו סעד בגבול הלבנון
מאות שנפרדו נחצה העולם לשניים
ואין לי מעבר
האנשים כמו זרים אליו.
ואני מידה אבני לשנים וקוראת בקול
האם שמעת
האם ידעתי
מחלון ביטר את רואה גשם של אבני וקולות רעמים
האם ידעתי שעל הגבול אני
ועמדת
וכזעקה
ומידה אבני לשנים.
מאות שנפרדו נחצה הולם לשניים.
חיצופורים ברכחו ותמכו מחצץ
רק רעמי קולי דופקים על חלונך
ומטר אבני
תפתחי חלון ותביטוי
תשליך יונת שלום.
האביב הגיע, היענים נראו על ענפי הדבדבן והאגס
וטיבות הגשם נלכדות בהם.
תשמעו אותי
תפתחי את הגבול
הכלי אותי
ברעמי קולי
את בלי.

החוֹף / Na Brzegu בלאוּפָרְךָקָק

תרגום: ענת זגורסקי-שרינגרמן

Żonie, Tif'eret

לchaparet

Stałem na brzegu morza.
Z wiru kosmicznej wichury,
z nagiej burzy na spokojnym morzu,
wyłoniłaś się z piany na brzeg wyrzucona.

Szukając światła na powierzchni ziemi
z innej strony świata ja się tam zjawiłem.
Inna burza, gorący wschodni wiatr
przygonił mnie do ciebie.

Skrzydło ptaka z Europy
Wiatru Wschodniego szukało,
szybować nad horyzontem
tylko to ono chciało.

Tam na świętym brzegu
tam na czystym piasku,
w samym oku burzy
dom nasz nowy stanał.

מתוך סופה קסמת מSECRET
שפורצת מן הים הרוגע
גפלות אל החוף
הממעט. ושם עמדתי.

הגעתי לשם
מתוך סופה אחרת,
רומים מפה
חפשתי את האור
על פני האדמה.

כִּנְגָּרֶבֶת מֵאַיְרָוֶפה
חַפְשָׁה רֹוח מִזְרָח
לְדָאוֹת אֶל אָפָק נְרָעָשׁ.
נוּשָׂת בְּסֻבּוֹן בָּזֶה

וְשָׁם בְּחֹזֶק הַמִּקְדָּשׁ
הַקְּמָנָנוּ יְחִיד בְּתוֹךְ הַסּוֹפֶה
בֵּית חֲדָשׁ.

אהבה בהעדר في غياهب حبك / نبيل ناصر-الدين

حجبها عنى الجفى
واختبأت في الصمت
تتوقد للعناق للتواحد
لتنتطلق من بين متأهات روحي الصاخبه
واشواقي المتبليه بالعلعله
وفي حلمي الرطيب تظهر وتخفي.
في غياهب حبك
متجمل انا بلحظك الحائم
في يقظتي
محياك متربص امام ناظري
مداوم مثابر
ارغب ان اراك
حينها لتقف عقارب الساعة
لانني لم اعد ابه بالزمن
لم اعد اكتفي بالصور
ولا بالذكريات
كافاك بعدها عنى
اريديك جنبي الان حقيقتي
انتظرك بفارغ الصبر
لم افقد الامل
انتظرك مع حرقه شوقي
ليتحقق حلمي
وتحطين ركبك عندي
لما يقادمه رائعه..

רחווקה מפנני ונצורה
והיא נסתרת בדקמָה
עורגת לפגען, להתחדחות
בתוך סורגי נפשי ההורמה.

געגועי מתחבלים במקאוב
בחלום עולה ונגוז
זכר דמותך חזזה ונשנה
עובד בתודעתי בלבדה בכל עז

הזכרון ממשיך לאחיז בימים:
רוצה לראות אותך עכשוו
ומצדדי שיעזר הזמן
אליו אין עוד גאנן.

אני מסתפק בתרומות
אני מסתפק בזיכרונות
די עם רחוק מפנני
לא מאמין לא לאן
רוצה לראותך לידי כאן.

מחכה אני מצפה בגעוגעים
מקונה בלתי נלאה
להגשתם החלטום
שתגידי אליו הלוום
לימים הנפלאים.

מְנִין מְשׁוּרָרִים אֶת מְנִין דִיכְטָעָרָס / אֲשֶׁר גָּל

פֿוֹן דָּעַר לוֹוִיה פֿוֹן אָן עַלְנְטוֹן דִיכְטָעָר
וּוְעַלְן אַרְוִיסְקוּמוּעַן אֶת מְנִין לֵידָעָר.
אֶת מְנִין דִיכְטָעָרָס,
וְאָס הָאָבָן זַיִינְעָרָע פֿיס גַּעַשְׁלַעַפְט
אַיִן אַ פְּאַרוֹזָאוּרָפְעַנְעַ שְׂטָאָט,
מַאֲרְשִׁירָן נַאֲךְ זַיִן מִיטָּאָגְצִיִּיט,
גַּלְאָצְן פְּאַרְחַלְשְׁטָע
אוּוִיפְּ זַיִן לְעַצְטָן וּוְעָג.
אֶת מְנִין דִיכְטָעָרָס
וּוְעַלְן זָאָגָן שִׁירָה
וּוְעַגְן זַיִן עַלְנוֹט,
וּוְעַלְן זָאָגָן שִׁירָה
אָן עַלְנְטוֹן.

מְהֻלְנִיתוֹ שֶׁל מְשׁוּרָרָ ערִירִי
יַצְאָו מְנִין שִׁירִים.
מְנִין מְשׁוּרָרִים
שְׁכַתְתָּחוּ רְגַלְיָהָם
לְעִיר אַחַת נַדְחָת
צְוָעָדִים אַחַר מַטְתָּה
בְּצָהָרִי הַיּוֹם
בוֹהָים עַל סָף עַלְפָוָן
בְּדָרְכוֹ הַאָחָרָונָה.
מְנִין מְשׁוּרָרִים
יַאֲמְרוּ שִׁירָה
עַל עַרְיוֹתוֹ
יַאֲמְרוּ שִׁירָה
עַרְיוֹרִית.

On top
of my pillow
this night I found
a pampered dream
cuddled as a baby in his sleep.

על
הכנית
מצאת הלייה
חלום אחד מתרנק.
מכרבל כתינוק בשנותיו.

As not to disturb him
I gently put
my head
by his
side.

וכדי לא להפריע
הנחותי רפונות
את ראשי
לצדך.

He smiled.
He caressed me.

הוֹא
חַיִּד
וְנָאָמֵן

And made me
his.

וְעַשֵּׂנִי
שָׁלוֹ.

דעת ישראל דעאש דישראל / ניקולא יוזゴף-אורבר

בזמנא דאבא
טעמתי
טעמא דמיותא
עת
אבא דאבא
איבעי מון
אליהא דיהודאי
אלילויתן מון
ארעה דגלאילא
יען כי רשייא גמיך
וטפיא אונci.
הנדיל אבוה דאבא לעשות
הרבייצני קולפי טאבי
ולא איתיב דעתיה
עד
תלוי אבבא דמחוזא
וקרא בכל חיליה
'תוב לאפריך'.

בבא אביב
טעמתי
טעמו של מות
עת נצווה סבי
מפני אלהי היהודים
להגלוותני
מאץ הגליל
יען כי רישע גמור
וטמא אונci.
הנדיל סבי לעשות
הרבייצני מכות נמטרצות
ולא נתישבה דעתו
עד תלני על שער העיר
וקרוא בכל כחו:
'שוב לאפריך'.

השפות בגילוין:
אנגלית
ארמית
גרמנית
ווייז
עברית
ערבית
פולנית
רוסית

עיצוב גרפי: אלירן דין

18 / 18

www.tsmadim.co.il